

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 486/2023
06.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Стефан Геџић, адвокат из ..., против тужених АС „Мацура“ д.о.о. Београд, чији је законски заступник ВВ, ГГ из ..., ВВ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Оливера Ђорђевић, адвокат из ..., ради предаје и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене АС „Мацура“ д.о.о. Београд, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1370/22 од 12.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 06.07.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене АС „Мацура“ д.о.о. Београд, изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1370/22 од 12.05.2022. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Ставом првим изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1370/22 од 12.05.2022. године одбијена је као неоснована жалба првотужене и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 2233/20 од 29.04.2021. године, исправљена решењем истог суда П 2233/20 од 07.02.2022. године, у ставу првом изреке којим је усвојен тужбени захтев и обавезана првотужена АС „Мацура“ д.о.о. Београд да тужиоцима преда у државину непокретност – катастарску парцелу број .., на адреси ..., уписану у лист непокретности број .. КО ..., ослобођену од лица и ствари.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену првотужена АС „Мацура“ д.о.о. Београд је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што из образложења проистиче да се ревизија односи на став први изреке другостепене пресуде.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни битне повреде одредбе парничног поступка из члана 374. став 1. овог Закона, на коју се ревизијом указује, јер у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени, ни до неправилне примене неке од одредаба овог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, у време подношења тужбе катастарска парцела број .., површине 1995м² била је уписана у лист непокретности .. КО ..., као сувласништво првотужиоца са 1/10 идеалних делова, а друготужиље са 9/10 идеалних делова. На овој кат. парцели налази се грађевински објекат који се користи као аутоперионица АС „Мацура“ д.о.о. Београд док се преостали део користи као паркинг. У периоду од 12.07.2019. до 30.12.2019. године, друготужиља се више пута обраћала Градској управи Града Београда – Грађевинској инспекцији са захтевом за уклањање нелегално изграђеног објекта. Решењем Градске управе Града Београда – Секретаријата за инспекцијске послове – Сектор за грађевински и урбанистички надзор – Одељење за грађевинску инспекцију број 356-170/2019 од 23.01.2020. године, наређено је првотуженој, као инвеститору радова, да одмах обустави извођење радова на изградњи објекта на кат. парцели .. у улици ... поред броја .. у року од пет дана од дана пријема обавештења и да уклони приземни објекат димензија 15x9,50 метара који се користи као аутоперионица, а да ће се у противном извршење решења спровести принудним путем преко другог лица о трошку извршеника. Тужиоци су се 23.03.2020. године обратили првотуженом правном лицу са позивом на предају парцеле и регулисање имовинскоправних односа сходно налазу судског вештака о процени вредности закупа парцеле. Према уверењу Другог основног суда у Београду од 08.12.2020. године, против тужилаца није покренут кривични поступак, нити истрага за кривично дело из надлежности Вишег јавног тужилаштва у Београду, Новом Саду, Нишу, Сремској Митровици, Првог основног јавног тужилаштва у Београду, Другог основног јавног тужилаштва у Београду, Трећег основног јавног тужилаштва у Београду, Основног јавног тужилаштва у Новом Саду, Нишу, Сремској Митровици, Обреновцу, Посебног одељења за сузбијање корупције при Вишем ЈТ у Београду, Нишу, Новом Саду и Посебног одељења за сузбијање корупције при Вишем ЈТ у Краљеву, Вишег јавног тужилаштва у Београду, Првог основног јавног тужилаштва у Београду, Другог основног јавног тужилаштва у Београду и Трећег основног јавног тужилаштва у Београду.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су обавезали првотуженог, као држаоца катастарске парцеле, на којој се налази грађевински објекат који се користи као аутоперионица АС „Мацура“, а већи део се користи као паркинг за возила која се сервисирају, да је преда тужиоцима, као сувласницима, оценивши неоснованим приговор недостатка активне легитимације на страни тужилаца, јер су у време подношења тужбе тужиоци уписани као сувласници парцеле, због чега су активно легитимисани да захтевају исељење првотуженог са парцела, односно предају у државину, закључивши да првотужени није доказао своје наводе да је својина тужилаца стечена на преваран начин, те да је покренут кривични поступак против тужилаца, а имајући у виду начело поуздања у јавне књиге које подразумева да су подаци уписани у катастру непокретности истинити и потпуни.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су на утврђено чињенично стање правилно применили материјално право, када су усвојили тужбени захтев.

Код утврђених чињеница да су тужиоци у време подношења тужбе у овој правној ствари били уписани у јавним књигама као сувласници, да се првотужени налази у државини катастарске парцеле и објекта без правног основа, при чему тужени нису доказали да су тужиоци на преваран начин стекли својину на катастарској парцели, правилно оцењујући и да су без утицаја наводи првотужене да је први власник предметне непокретности, ТЂ из ..., непокретност дао у закуп туженом још 2012. године. Наведено је у складу са одредбом члана 3. Закона о основама својинскоправних односа где је прописано да власник има право да своју ствар држи, да је користи и да њоме располаже у границама одређеним законом и у складу са одредбом члана 33. овог закона где је прописано да се на основу правног посла право својине на непокретност стиче уписом у јавну књигу или на други одговарајући начин одређен законом, као и са одредбом члана 37. истог Закона где је прописано да власник може тужбом захтевати од држаоца повраћај индивидуално одређене ствари, а власник мора доказати да на ствар чији повраћај тражи има право својине, као и да се ствар налази у фактичкој власти туженог, због чега истицање првотуженог да непокретност држи по основу уговора о закупу са трећим лицем, није извињавајући разлог због којег се тужбени захтев за предају у државину ствари у власништво тужилаца не би усвојио.

Имајући у виду изложено, по оцени Врховног суда, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права. Ревизијом се оспорава погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, али су овакви наводи оцењени као неосновани, с обзиром да је чланом 407. став 2. ЗПП прописано да се ревизија не може изјавити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, осим у случају из члана 403. став 2. ЗПП.

На основу изнетих разлога, а на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

С обзиром да првотужени није успео у поступку по ревизији, а да подношење одговора на ревизију није било нужно и неопходно, одбијени су, као неосновани, захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка на основу члана 165. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић